

A.K. 16.12.2007

Αγροτικός τομέας

(συζήτηση για τον προϋπολογισμό)

Ο αγροτικός τομέας της χώρας αντιμετωπίζει προκλήσεις που επιβάλουν προσαρμογές στις διεθνείς εξελίξεις και στις ανάγκες των καιρών. Οι πρόσφατες κρίσεις παραγωγικών του κλάδων, δείχνουν ότι είναι ιδιαίτερα ευπρόσβλητος από δυσμενή συγκυριακά φαινόμενα, και ότι αδυνατεί να αξιοποιήσει νέες ευκαιρίες. Το πρόβλημα είναι κυρίως εγχώριο και διαρθρωτικό..

Ο αγροτικός τομέας απολαμβάνει διαχρονικά υψηλό βαθμό στήριξης από την ΚΑΠ(1), τα διαρθρωτικά ταμεία της ΕΕ(2) και από εθνικούς πόρους(3). Στην ύπαιθρο έχουν δημιουργήσει σημαντικές και εκτεταμένες παραγωγικές και κοινωνικές υποδομές, νέες θέσεις απασχόλησης και εισοδήματα. Η αγροτική μας οικονομία δυσκολεύεται ωστόσο να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά της, να κερδίσει εξαγωγικές αγορές, να βελτιώσει τις περιβαλλοντικές και ποιοτικές της επιδόσεις. Οι αγρότες σήμερα διακατέχονται από ανασφάλεια για το παρόν και το μέλλον. Οι υλικές επενδύσεις και οι ενισχύσεις δεν αποδίδουν τα αναμενόμενα.

Το πρόβλημα έγκειται στο γεγονός ότι το θεσμικό και οργανωτικό υπόβαθρο της ελληνικής γεωργίας είναι πλέον παρωχημένο και αναχρονιστικό, διαβρώνεται από πελατειακές σχέσεις, συντεχνιακά και τοπικιστικά συμφέροντα, αναποτελεσματική γραφειοκρατία.

Είναι ωστόσο ανάγκη να επενδύσουμε στη γνώση και στους ανθρώπινους πόρους συνδέοντας την αγροτική παραγωγή με την έρευνα, τις νέες τεχνολογίες, τις καινοτομίες, με σύγχρονες συμβουλευτικές υπηρεσίες. Να προσελκύσουμε στο αγροτικό επάγγελμα καταρτισμένα και δυναμικά άτομα, ιδίως νέους. Να ανασυγκροτηθούν οι συνεταιρισμοί κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα και να μη λειτουργούν σαν προέκταση της κρατικής γραφειοκρατίας. Να αποκτήσουμε διεθνώς αξιόπιστους και αποτελεσματικούς ελεγκτικούς και πιστοποιητικούς μηχανισμούς (περιβάλλον, ποιότητα, ασφάλεια τροφίμων, ανταγωνισμός). Να αποκτήσουμε ολοκληρωμένη και σύγχρονη πολιτική αγροτικής γης και νομοθετικό προσδιορισμό του αγροτικού επαγγέλματος.

Χωρίς αυτά τα βασικά και αυτονόητα για χώρα της ΕΕ, θα έχουμε αναντιστοιχίες προσπαθειών και αποτελεσμάτων και χαμηλή απόδοση των δημόσιων δαπανών που αφιερώνονται σε φιλόδοξους στόχους. Η κυβέρνηση αντί μεταρρυθμιστικού σχεδίου παλεύει με ημίμετρα και επικοινωνιακές παλαιοκομματικές στοχεύσεις.

Επεξηγήσεις

- (1) Οι αποφάσεις του 2002 και του 2003 επί ελληνικής προεδρίας, διασφάλισαν στους Έλληνες αγρότες επιδοτήσεις ετήσιου ύψους περίπου 2,8 δις. Ευρώ μέχρι και το 2013.
- (2) Όλες ωστόσο οι χρηματοδοτικές παράμετροι των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης για την περίοδο 2007-13 είναι αισθητά μειωμένες σε σύγκριση με αυτές της περιόδου 2000-06. Οι συγκρίσεις γίνονται σε δις.Ευρώ με αναγωγή σε τιμές 2007. Ειδικότερα:

	<u>2000-06</u>	<u>2007-13</u>	<u>Μείωση</u>
ΕΕ	4,2	2,7	36%
ΠΔΕ	3,3	1,3	61%
- Δημόσια Δαπάνη	7,5	4,1	45%
- Παρακρατήσεις από επιδοτήσεις αγροτών*	-	1,0	
Σύνολο	7,5	5,1	32%

* Το μεγαλύτερο τμήμα αφορά σε μεταφορά του 50% των επιδοτήσεων καπνού στο 2^ο πυλώνα, από το 2010 και πέρα(απόφαση του 2004).

(3) Οικονομικές ενισχύσεις στον αγροτικό τομέα (προβλέψεις 2008)

(Πηγή: Εισηγητική Έκθεση κεφ. 3. Ειδικότερα: Πιν. 3.21 σελ.96, Πιν. 3.25.σελ.104, Πιν. 3.2 σελ. 72

	<u>δις. Ευρώ</u>	<u>% ΑΕΠ</u>
(α) Ενισχύσεις και ΟΓΑ	8,9	3,6%
(β) Χωρίς ΟΓΑ	4,7	1,9%
(γ) συν ΠΔΕ	0,5	0,2%
(β)+(γ)	5,2	2,1%
ΑΕΠ(Πρόβλεψη 2008)	245,5	

Το αγροτικό ΑΕΠ είναι γύρω στο 4% του συνολικού ΑΕΠ. Διαπιστώνουμε ότι το μισό τουλάχιστον αγροτικό ΑΕΠ καλύπτεται από ενισχύσεις. Αν προσθέσουμε και τις εισροές από το 2^ο πυλώνα της ΚΑΠ (περίπου 0,4 δις. Ευρώ) τότε το ποσοστό γίνεται 60% του αγροτικού ΑΕΠ.

Επισήμανση

Η διετία 2008/09 θα είναι περίοδος ζυμώσεων και διαπραγματεύσεων για τους προϋπολογισμούς της ΕΕ μετά το 2013, αλλά και την παρά πέρα προσαρμογή της ΚΑΠ στις ανάγκες των καιρών. Η κοινωνική της χρησιμότητα και η προικοδότησή της με πόρους, θα αξιολογούνται εφεξής με κριτήρια στρατηγικής της Λισαβόνας.